

Fru Marianne Jelved var inde på, at systemet ikke skal indrettes, så tosprogede automatisk havner i skolepraktik. Jeg er helt enig, for skolepraktik er under ingen omstændigheder den optimale løsning; det er en nødløsning. Men fjerner man muligheden for skolepraktik uden at have en større sikkerhed for, at der bliver flere praktikpladser, vil der automatisk blive flere – ikke kun unge af anden etnisk herkomst, men også unge danskere, der måske ikke har de største ressourcer – der ufrivilligt springer fra en ungdomsuddannelse, og det er jo ikke i overensstemmelse med regeringens intentioner om at fastholde unge i en påbegyndt ungdomsuddannelse.

For det andet har jeg ledt længe og forgæves efter, at der i lovforslaget stilles nogle krav til virksomhederne og deres ansvar for, at flere unge kommer i praktik. Det eneste, jeg kan se, er, at vekseldannelser forudsætter, at virksomhederne vedkender sig ansvaret for at oprette tilstrækkelig mange praktikpladser. Men det ansvar eksisterer jo også i den nuværende struktur, så hvad er det, der gør, at virksomhederne får nemmere ved at vedkende sig det reelle ansvar med den nye struktur?

Fleksibilitet er jo et nøgleord, som regeringen ofte har brugt, og det er også et nøgleord i det, vi kalder fase 2 i arbejdet med erhvervsuddannelserne. Men for mig er fleksibilitet ikke udelukkende et plusord, hvis erhvervsuddannelsessystemet samtidig bliver mere uoverskueligt og mindre sikkert. Hvis erhvervsuddannelsernes struktur bliver vanskeligere at overskue, kan det få den uheldige konsekvens, at de unge vælger erhvervsuddannelserne fra, og samtidig betyder begrænsningen af skolepraktikken, at ved uddannelsesstarten kan den enkelte elev ikke få garanti for, at den ønskede uddannelse gennemføres. Jeg mener, at disse to faktorer er med til at skabe usikkerhed omkring erhvervsuddannelserne og kan gøre dem mindre attraktive.

Der er utrolig mange andre elementer i lovforslaget, man kunne vælge at tage fat på, og som også er meget vigtige at forholde sig til, som andre jo har gjort i løbet af aftenen. Der gælder med hensyn til de kortere uddannelser og efterspørgslen på den type uddannelser, og det gælder de 1.200 skolepraktikpladser, der bliver oprettet, også set i et geografisk perspektiv: Hvor skal de ligge, og hvilke områder vil blive styrket?

Man kan sige, at der er mange, mange lag i forslaget. Men som det fremgår af min argumen-

tation, er der altså betydelig flere ting, vi er bekymrede over, end vi er positive over for, så vi kan ikke stemme for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg kan forstå, at Kristendemokraterne har de bedste intentioner om at skaffe reelle uddannelsesaftaler frem for at øge volumen i skolepraktik.

Kl. 22.05

Jeg hæftede mig ved fru Bodil Kornbeks bemærkning om unge af anden etnisk baggrund end dansk og deres problemstillinger. Jeg vil gerne spørge fru Bodil Kornbek, om det ikke er hensigtsmæssigt, at der nu med dette lovforslag tages nogle initiativer, som ikke mindst medvirker til at håndtere denne gruppes uddannelsesvalg. Det er jo forstemmende at se, hvor koncentrerede andengenerationsindvandrere er på meget, meget få uddannelser og oven i købet desværre uddannelser, som er karakteriseret ved store praktikpladssøgekøer. Her er der altså virkelig mangel på praktikpladser, og vil fru Bodil Kornbek ikke anerkende, at dette lovforslag faktisk lægger op til en spredning af eleverne, så vi bedre kan håndtere også de problemstillinger, som denne gruppe elever står med?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg har haft fokus på netop denne gruppe unge mennesker, fordi også jeg ved, at det selvfølgelig er nogle, man generelt er meget fokuseret på.

Jeg spurgte fru Marianne Jelved, hvor de skulle gå hen, og jeg må bare gentage her, at jeg ved ikke, hvor de går hen. Jeg kan ikke se det ud af forslaget, og jeg får ikke noget direkte svar på, hvad der reelt sker. Jeg får bare at vide, at de går et eller andet sted hen, og at de nu får en forlænget mulighed på 10 ekstra uger. Det er fint nok, at de får det, men hvad så bagefter?

I bund og grund mener jeg ikke, at forslaget ændrer noget, og det er derfor, jeg er bekymret for, at der ikke sker nogen ændringer, der er til gavn for bl.a. den gruppe unge, med forslaget. Tværtimod er jeg bange for, at de rent faktisk bliver hægtet endnu hurtigere af.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg forstår på fru Bodil Kornbek, at der er ikke noget i dette lovforslag, som på en eller anden måde løser problemerne. Nu skal jeg jo ikke